

under Kinden og rettede sine ildfulde mørke Øjne ufravendt mod Taleren — en utrættelig og samvittighedsfuld Tilhører selv til det ligegyldigste Ordgyderi.

Imidlertid drev Størsteparten af de andre Tingmænd omkring paa Gulvet med Hænderne i Bukselommerne, slog sig ned hos Meningsfæller eller stak Hovederne sammen i samtalende Grupper, alt mens navnlig de nyvalgte Medlemmer havde ondt ved at glemme, at de optraadte for aabent Tæppe. Beständig maatte de skotte op til Tilhørergalleriet men især til den reservede Loge, hvor Damerne havde Plads.

Lænet op mod en af Salens Piller stod en slank, blond Mand i en stramt siddende Skødefrakke med forlorne Skuldre. Det var Højskoleforstander Aleksandersen, en af Kirkefolkets nyvalgte Repræsentanter, der udtrykkeligt var sat ind i Tinget for at bekæmpe Enslevs Indflydelse. Den unge, alvorsfulde Mand, der stod med Armene korslagte over Brystet som et Billede paa karakterfast Mandighed, havde ligesom Rektor Bohse sine Øjne opmærksomt rettet mod Taleren og skottede i det højeste hvert tredje Minut hen til Damelogen.

Tyrstrup havde taget Plads ved Ministerbordet, hvor han sad og bladede i nogle Papirer. Han havde engang været en smuk Mand men var i en tidlig